

Jeg møder dig i luften
med tusind engles sang,
når du i rosenduften
indgyder klokkeklang,
så sneen daler ned
med mig i store flager
nu og i evighed.

Jeg fyger for din ånde
så kold som is og sne
og stødt som allehånde
med Guds velsignelse
i kirke driven hvid,
der bliver bagt i ovnen
en god halv times tid.

Jeg spirer under sneen,
en rose hvid og ren,
et trylleslag af feen
henover mos og sten
så blød og hård som flint,
der flyver gennem luften
henover buk og plint.

Lars Hougaard Clausen 2019